

življe, predložiti črtež nove postave, po kateri se ubožnim ljudem, ki bi imeli vplačevati vojaške takse po 1 ali 2 gld. na leto, ta popolnem odpusti; le kdor ima letnih dohodkov 450 fl. in više, naj plačuje po 3 gld., če pa 4000 gld. naj se mu naračuni 100 gld. in dalje naprej od vsakih 1000 gld. primeroma več.

Tako se prizaneslo ubožnim ljudem, županstva in glavarstva znebijo se mnogih pisarij in sitnih, bogataši se pa trdneje pritegnejo k plačevanju in vojaška taksa bode dajala več dohodkov, kakor dosedaj.

Resolucijo je državni zbor vsprejel in izročil proračunskemu odseku, naj o njej se posvetuje in zbornici poroča. Kakšen bode uspeh, o tem Vam bodem, ako Bog da, drugokrat imel čast poročati.

Praktični pouk v kmetijstvu.

(Konec.)

Vlada potrebsčine kmetijstva vedno bolj uvažava. Med drugim tudi skrbi, da imajo kmetovalci priliko se spoznati z napredkom v kmetijstvu. Obilo kmetijskih šol v ta namen uspešno deluje. Število rednih učencev, ki zamorejo take šole obiskovati je pa primeroma vedno le majhno. Da se to število pomnoži, so se na teh šolah tudi še osnovali posebni potrebam primerno prirojeni tečaji, kateri le malo časa trajajo in take večjemu številu obiskanje omogočijo. Toda tudi teh tečajev ni mnogoče vsacemu obiskati, zato je kaj koristno, da se priredijo tečaji tudi v posameznih občinah. Popotni učitelji imajo nalogo, da po zavodih in drugod nabrane, dobro prebavljene skušnje kot načela ljudstvu priporočajo. Ti imajo šolo povsod, kjer najdejo nekaj slušateljev. V področje njih delovanja pa tudi spada praktični pouk, da v posameznih krajih tečaje za to ali ono gospodarstveno podjetje vodijo.

Kako se pa naj taki tečaji vredijo? Za to naj občine ali društva itd. (za pomladanske tečaje vsaj do 15. februarja) pismeno izrazijo centralnemu odboru c. kr. kmetijske družbe v Gradcu, ali pa dolnji Štajer bolje neposredno ravnateljstvu vinarske in sadjarske šole v Mariboru, željo za take tečaje, bodi-si z ozirom na sadje ali trtorejo ali na porabo sadja in kletarstva. Nadalje jim je skrbeti, da se ljudstvo teh tečajev primerno vdeleži, da se to torej o pravem času razglasi. Ker je za praktični poduk tudi primeren predmet potreben, ki omogoči, da se zamorejo razna dela izvrševati, je treba tudi za ta skrbeti. Tako je n. pr. za tečaj o sadjereji potreben sadonosnik, kjer se drevje sadi, obrezuje in druga dela opravljajo ali za trtorejo rozge, zemljišče za trtnico, vinograd, kamor se trte sadijo, za kletarstvo posoda, klet itd. Tudi so potrebne za take tečaje delavne moči, ki delo izvršujejo. Dobro je torej, da daje občina podpore (dnino) za vdeležence, ki hočejo za čas tečaja delo resnično izvrševati, tako da celi dan pri tem ostanejo. Za to se naj izberejo marljivi ljudje, ki kažejo dovolj zanimanja in se dajo sploh v občini kot dobri delavci porabiti. Kar se o tej priliki naučijo, je v korist cele občine, kajti tisti, kateri bode dal tam drevje saditi ali jim bode kako drugo delo izročil, bode gotovo vidno korist imel. Število taci delavcev, ki celi dan pod navodom voditelja tečaja delajo in katere občine ali zasebnik plačuje, naj bode poljubno. Njih dnina se bode že v dovršenem delu izplačala. Razun teh naj bi pa prišlo že obilo družih poslušalcev, oziroma gledalcev.

Kar se tiče za take demonstracije določenih predmetov n. pr. sadonosnikov itd., bode tudi po umnih načelih izvrševano delo tudi le njim v korist, radi česar naj bi umni posestnik z veseljem take predmete v občo korist pa tudi v neposredno lastno korist prepustil. O tej priliki bi se zamogla tudi občinska zemljišča vrejevati n. pr. z drevjem obsajati ali obstoječi nasadi n. pr. drevesnice, trtnice, sadonosniki itd. vrejevati in negovati, pri tem bi se vrednost taci zemljišča, glavnic občinskega premoženja le povišala. Taki tečaji so umno vpeljani, neposredno jako koristni in korist, ki po glavnem namenu za spoznanje ljudstva z napredkom odpade, bode tako rekoč zastoj. Stroškov za pouk nima občina čisto nič, kajti vse stroške za učitelja plača kmetijska družba.

Ako se okoli ozremo n. pr. po dolnji Štirski, vidimo obilokrat, da gledé števila sadnih dreves sadjereja v obče napreduje, da smo pa gledé negovanja še jako na slabem. Ni ga kraja, kjer bi bila sadjereja tako popolna kakor bi morala biti. Vkljub temu pa se poduku o kmetijstvu v mnogih krajih veliko manj pozornosti obrača, kakor bi to potrebno bilo. Na gornjem Štajerji se vsako leto obilo občin radi tečaj za negovanje sadja oglasi mej tem, ko se iz slovenskih pokrajin izrazi taci želja kaj redko. Kaj je tej indiferentnosti vzrok? Gotovo ne višja stopnja sadjereje, kajti vsak se tako skušen pameten kmetovalec se še vedno rad uči, a večinoma nam priče v naravi kažejo, da smo v tem še jako na slabem. Slabeje zanimanje ljudstva pa tudi ni pri njega bistrem umu mogoče. Samo da se možje, čijih čutna naloga je za občin blagor skrbeti, tudi za kmetijski poduk pobri-nejo, potem se bode kmetijstvo zboljšalo in pridelki pomnožili.

J. Belé.

Cerkvene zadeve.

Podružnica sv. Cirila in Metoda v Slov. Bistrici.

Tako tedaj je prvokrat zavihrala v naši Slovenski Bistrici slovenska zastava! Prvi meč prebodel je dozdaj na videz nemško sree našega mesta. S svojo navdušenostjo in slogu pri zadnjih volitvah za slovenje-bistriški okrajni zastop pokazal je zopet celi okraj, da se je v njem narodno prepričanje vzbudilo in da lepo raste. Žalostno je torej bilo, da v celem našem okraju ni bilo nobenega središča za narodno življenje, nobenega društva. Ta žalost spremenila se je v nedeljo dne 8. t. m. pri velikí množici slovenskih naših narodnjakov v veliko veselje, ko se je ta dan ustanovila tukaj nam Slovencem prepotrebna in prekorišna družba sv. Cirila in Metoda. Ustanovitev vršila se je prav slovesno. V praznično okinčani gostilni daleč znanega narodnjaka g. Petra Novaka zbrala se je hitro po sv. blagoslovu velika množica domačih in dalnjih kmetov. Že ko so zagledali na steni v slovenskih in cesarskih barvah pokriti križ, podobe sv. Cirila in Metoda, sv. očeta Leona XIII. cesarja Franca Jožefa, škofov: Slomška, dr. Napotnika in Strossmajerja, kazalo se je navdušenje na vseh obrazih. In ko so odlično zbrani celjski pevci, in z njimi združeni domači, zapeli nekatere krasne slovenske pesmi, je navdušenje bolj in bolj rastle. Jako pazljivo poslušali so vsi zbrani izvrstni govor g. dr. Urbana Lemeža, kateri je jako prepričevalno povdarjal potrebo verske in narodne vzgoje slovenskih otrok, razjasnil namen in potrebo družbe sv. Cirila in Metoda sploh in za naš okraj posebno. Z glasnim »živio« med in po govoru so vsi pričujoči potrjevali, da so vsi jednih mislij z govornikom. Slavá g. govorniku! Gosp. dr. Lemež je iz ljudstva in živi za slovensko ljudstvo. Ljubi kmetje, ako potrebujete